

مسئله ایران در سازمان ملل متحد

امیرفیض- حقوقدان

در سالگرد سازمان ملل متحد موضوع خطر جمهوری اسلامی و تجهیز آن به سلاح اتمی مورد بحث نخست وزیر اسرائیل قرار داشت و در برنامه افق نیمه موضوع، مورد اظهار نظر شخصیت‌هایی واقع شد. تحریر حاضر توضیحاتی را در رابطه با موضوع مطروحه در برنامه افق در بردارد.

استفاده از سلاح اتمی

اینکه آیا جمهوری اسلامی در صورتی که در فشار نظامی قرار گیرد و یا برای توفیق در اجرای تکالیفی که قانون اساسی آن کشور مقرر کرده به استفاده از سلاح اتمی روی خواهد آورد یا خیر تاکنون یک امر نظری بوده است ولی انتشار نامه محرمانه سرلشکر محسن رضانی فرمانده پاسداران به خمینی که در همین روزها که مسئله اتمی بودن و یا شدن ایران در سازمان ملل مطرح سخرانی بود، سندی است که می‌تواند به امر نظری بودن استفاده از سلاح اتمی توسط جمهوری اسلامی پایان دهد و آنرا بصورت یک امر جدی از نظر به حکم تبدیل سازد.

بی بی سی برنامه ای را به اجرا گذاشت بنام (رونمایی تلویزیون از نامه سری محسن رضانی) که در آن برنامه، متن نامه سری محسن رضانی فرمانده سپاه پاسداران مسئول فرماندهی در جنگ عراق و ایران را به خمینی منتشر ساخت.

متن نامه سری مزبور

خمینی در جلسه ۲۵ تیرماه سال ۱۳۶۷ با حضور مسئولین نظام گفت؛ محسن رضانی نامه ای نوشته که تا ۵ سال دیگر ماهیچ پیروزی نخواهیم داشت. ممکن است در صورت داشتن وسائلی که در طول ۵ سال بدست می‌آوریم، قدرت عملیات انهدامی و یا مقابله را داشته باشیم و بعد از پایان سال ۷۱ اگر ما دارای ۳۵۰ تیپ پیاده، ۲۵۰۰ تانک، ۳۰۰۰ توپ، ۳۰۰ هواپیمای جنگی، ۰۰ هلیکوپتر بوده باشیم قدرت ساخت مقدار قابل توجهی از سلاحهای لیزی و اتمی که از ضرورت جنگ در آن موقع است داشته باشیم می‌توان گفت که به امید خدا بتوانیم عملیات افندی داشته باشیم و قابل ذکر است که باید نیروی سپاه به ۷ برابر و ارتش به دو برابر افزایش یابد و همچنین آمریکا راهم از خلیج فارس بیرون کنیم والا موفق نخواهیم شد (پایان نامه)

اثبات موارد

نامه بالا که از اسناد سیاسی و نظامی جنگ عراق با ایران است موارد زیر را در مقام ثبوت قرار می‌دهد:

❖ جمهوری اسلامی سلاح اتمی را در عملیات جنگی هم طرارتوپ و سلاحهای غیر اتمی میدانند و ممنوعیتی در استفاده از آن قائل نیست.

- ❖ استفاده از سلاح اتمی در جنگ برخلاف موازین اسلامی نیست و اگر بود فرمانده سپاه پاسداران که بهر حال یک فرد مذهبی و آشنا به موازین اسلامی است، شرط داشتن سلاح اتمی و توسل به آنرا به خمینی پیشنهاد نمی‌کرد. توسل رضائی به امید، خدا علامت باور قطعی او به رضایت خدا در استفاده از سلاح اتمی در جنگ است.
- ❖ محسن رضائی در نامه خودش به خمینی خواستار سلاح اتمی نشده بلکه خواستار قدرت ساخت سلاح اتمی شده و این بدان معناست که اگر در آن زمان جمهوری اسلامی بفرساخت سلاح هسته ای نبوده بعد آن زمان، سیاست جمهوری اسلامی بر جبران مافات قرار گرفته و دسترسی و قدرت ساخت سلاح اتمی از برنامه های نظامی خاصه پاسداران قرار گرفته است.
- ❖ تاکید محسن رضائی به اینکه «سلاحهای لیزی و اتمی از ضرورت جنگ است» نشان میدهد که جمهوری اسلامی لااقل سپاه پاسداران توجهی به ممنوعیت استفاده از سلاحهای اتمی را در جنگ نداشته و ندارد و این امر کاملاً وفق قانون اساسی جمهوری اسلامی است که میگوید:

«قوه مجریه بدلیل اهمیت ویژه ای که در روابط با اجرای احکام و مقررات اسلامی بمنظور رسیدن به روابط و مناسبات عادلانه حاکم بر جامعه دارد بایستی ره گشای ایجاد جامعه اسلامی باشد؛ نتیجتاً محصور شدن در هر نوع نظام دست و پاگیر پیچیده ای که وصول به این هدف را کند و یا خدشه دار کند از دیدگاه اسلامی نفی خواهد شد.

یعنی کنوانسیون های محدودیت از استفاده از سلاحهای جنگی و رفتار با اسرای جنگ و یا ممنوعیت استفاده از سلاحهای اتمی و مسائل مشابه مقررات دست و پاگیری است که دیدگاه اسلامی آنرا نفی میکند.

- ❖ ممکن است گفته شود نامه و پیشنهاد محسن رضائی مربوط به سال ۶۷ است نه اکنون، این چنین گفته ای درست و بجانیست زیرا همان محسن رضائی که مبتکر و پیشنهاد دهنده تسلیح ایران به سلاح اتمی است، اکنون دبیر تشخیص مصلحت جمهوری اسلامی است، و این بدان معناست که یکی از ارکان مهمه مجمع تشخیص مصلحت نظام که سابقه فرماندهی در جنگ را هم داشته و بیش از دیگر افراد مجمع تشخیص مصلحت واجد صلاحیت است، موافق رسیدن جمهوری اسلامی به قدرت ساخت سلاح اتمی میباشد.

- ❖ حکمی که قانون اساسی جمهوری اسلامی برای سپاه پاسداران در صدور انقلاب اسلامی به تمامی کشورهای جهان مقرر کرده (اقتیاس شده از قرآن) تکلیف رسیدن به قدرت تولید سلاح اتمی را هم در بر دارد؛ زیرا تسلط بر کشورهای جهان که از قدرت تسلیحاتی و نفربیشتر از جمهوری اسلامی برخوردارند، نیاز قطعی به سلاح اتمی است خاصه که کشورهای کفر هم مجهز به سلاح اتمی هستند.

- ❖ به اعتبار همین تکلیف ضمنی و قانونی مقرر در قانون اساسی است که مسئولیت فعالیت های اتمی جمهوری اسلامی در حیطه اقتدار سپاه پاسداران قرار داده شده است.

- ❖ هر حکم قانونی شامل لوازم اجرای حکم هم میشود مگر که حکم، استفاده از برخی از لوازم را مستثنا کرده باشد.

مثال این است؛ کسی که مأموریت رفتن به شهری را دارد انتخاب وسائل مناسب ضمیمه حکم است مگر اینکه حکم استفاده از هواپیما را ممنوع ساخته باشد.

تکلیف قانونی و اسلامی جمهوری اسلامی در صدور انقلاب اسلامی به تمامی کشورهای کفرکلی است و ابا اشاره ای به مصوبه های سازمان ملل ویا کنوانسیون های بین المللی ندارد و تکلیف نه تنها کلی است بلکه مطلق هم هست **بنابراین جمهوری اسلامی به استناد قانون اساسی اش ممنوعیتی در استفاده از سلاح اتمی بمنظور اهداف اسلامی اش که تسلط بردنیای کفر است نخواهد داشت** و بارزه کلی و مطلق بودن این است که قانون اساسی جمهوری اسلامی به جمهوری اسلامی اجازه داده است که بهرنحوی که میتواند خود رابه سلاح اتمی مجهز کند اعم از خرید ویا تسلط بر قدرت ساخت و نیز تولید وسائل استفاده از سلاحهای اتمی مانند موشکها و امثالهم.

❖ **تفاوت بین گروه داعش با جمهوری اسلامی که در برنامه افق مطرح شد، در این است که جمهوری اسلامی یک کشور و ظاهرا تابع منشور سازمان ملل و عهدنامه های بین المللی است و داعش گرچه از باب هدف با جمهوری اسلامی یکی است ولی عضو جامعه بین المللی نیست.**^۱

از آنجا که جمهوری اسلامی برطبق قانون اساسی که دارد نمیتواند پایبند به اصول حقوق بین الملل و منشور سازمان ملل و اعلامیه جهانی حقوق بشر باشد کما اینکه نیست بنابراین از نظر موقعیت بین المللی تفاوتی با گروه داعش ندارد.

سازمان ملل و تمامی کشورهای عضو سازمان ملل تکلیف جهانی و مسئولیت انسانی دارند که جمهوری اسلامی را در منطبق ساختن قانون اساسی اش باموازین حقوق بین الملل مقید سازند؛ و آنوقت است که سازمان ملل حق دارد که مطالبات حقوقی ناشی از روابط بین المللی را از جمهوری اسلامی مطالبه کند.

علاقمندان به تشریح تکلیف جهانی کشورها میتوانند به رساله حراهی برای تامین امنیت جهانی) از انتشارات سنگر به فارسی و انگلیسی رجوع نمایند).

۱ - قابل توجه آقای ناتانیاو، مناشه امیر و همکاری فکری آنان آقای رضا تقی زاده.... ح-ک